

Søndagshilsen d. 19. april 2020. Fra Kerte Kirke.

*Herren velsigne dig og bevare dig
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!
Amen!*

Velkommen indenfor i Kerte Kirke. Kirken er desværre corona-lukket i denne tid, ligesom alle andre kirker i Danmark.

Vi savner kirkerne! Kerte Kirke er del af et pastorat, der består af Skydebjerg, Orte og Kerte Kirker.

I fredags var der morgensang med Phillip Faber på TV som vanligt, og jeg kom til at savne kirkerne endnu mere. Først sang vi "Spænd over os dit himmelsejl", som står i både Salmebogen og Højskolesangbogen, og bagefter sang vi "Livstræet", som står i Højskolesangbogen. "Livstræet" er en signatursang ved mange begivenheder her i Kerte Kirke, ligesom den er i andre kirker. og "Spænd over os dit himmelsejl" synger vi også ofte.

Omkvædet i "Livstræet" lyder:

*Lad dem lege i livstræets krone,
Lad dem føle, at livet er stort,
Lad dem skue de blå horisonter
Og himmelhvælvningens port.*

Og "dem", der skal se himmelhvælvningens port – det er dem – os – når vi føler, at der er så meget, der kan trykke, gøre dagen trist og grå... Men så er det, vi beder om, at vi kan få lov at "skue de blå horisonter og himmelhvælvningens port". Hvis himmelhvælvningen har en port, så må det betyde, at vi har adgang. Der er en åbning. Til Gud. Som der står i Johannes' Åbenbaring:

Jeg har lukket en dør op for dig, som ingen kan lukke i".

Gud har ikke trukket sig tilbage og ladet os alene med en virus. Det bedste, vi kan gøre, er at kigge opad. Se de blå horisonter, se himmelhvælvningens port. Ikke blot kaste et ligegyldigt blik på himmelhvælvningen, men virkelig SE.

"Skue", som sangen siger. At skue er nok et gammeldags ord, men det betyder lidt mere end blot at se eller kaste et blik på. Når man skuer noget, så ser man dybere. Man ser noget mere, end man kan se med det blotte øje.

Kan I huske i salmen "[Her vil ties, her vil bies](#)", nr. 557 i [Salmebogen](#), hvor vi synger:

"Kom min due, lad dig skue,

lad dig skue med olieblad!

*Se! nu er stunden næsten oprunden,
næsten oprunden, som gør dig glad."*

Den står i dét afsnit i salmebogen, der hedder "Evhighedshåbet", så den handler om andet og mere end vores jordiske liv. Det viser også tilbage til Noa i Noas Ark. Han ventede og ventede på, at syndfloden var overstået, han stod og skuede ud over verden og bad: "Kom nu til syne, due, lad dig skue, med en olivengren i næbbet".

For det vil være tegnet på, at verden atter er beboelig, at der er træer og buske et sted derude, frugt og føde, og det vil være et synligt et tegn på, at Gud har været nådig! Det er dét, jeg mener med, at ordet "skue" betyder mere end bare dét at se. Man skuer videre end dét, man kan sige sig selv, alt det logiske.

"Lad os skue de blå horisonter og himmelhvælvningens port".

Gud er der. Åbner sin port for os. Han spænder sit himmelsejl over os, Han rører jorden med sin finger. Han bringer lys, sætter sin bue i skyerne. Han er himmelbuens Herre, sætter et skjold – mod mørke, død og krigens vold.

Vi behøver hjælp til at kunne skue mere end dét, vi kan se med det blotte øje. Dén hjælp får vi gennem dét, Jesus har sagt og gjort.

I påsken forstod vi måske en del af det: at langfredags lidelser mod døden var et menneskeligt vilkår, som Jesus tog på sig. For vores skyld. Det gik op for os langfredag, at Jesus tog en gemen røver med sig – ind i Paradis. Fordi røveren troede ham. Og påskedag kunne vi høre, hvordan Jesus giver os et håb om at komme med ham i Paradis – engang.

Denne søndag er så 1. søndag efter påske. Jesus er opstået fra de døde. Han åbenbarer sig nu igen for nogle af sine disciple, på bredden af Tiberias Sø.

Disciplene er rastløse, tager ud at fiske, men fanger ingenting natten igennem. Om morgenen ser de en mand inde på strandbredden. Det er selvfølgelig Jesus, men det ved de ikke. Endnu. Manden siger: "*Prøv at kaste nettet ud på højre side af båden*".

Og SÅ får de fisk i nettet – 153 store fisk!

På forhånd havde Jesus tilberedt fisk og brød på et bål af trækul inde på stranden. "Kom og spis", siger han. De kigger forsigtigt på hinanden, Jo – det ER ham! Og mens de sidder og spiser, er det hele på én eller anden måde ligesom før, så dagligdags. Og alligevel er ingenting som før. Heller ikke for disciplen Simon Peter, for han skal have en særlig rolle.

"Simon, elsker du mig mere end de andre"? spørger Jesus.

"Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær", svarer han.

"Vogt mine lam"! siger Jesus.

Jesus spørger 2. gang om det samme:

"Elsker du mig"?

"Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær".

"Vær hyrde for mine får"!

Da Jesus spørger 3. gang – *Elsker du mig?* – bliver Simon Peter ked af det.

"Herre, du ved alt! Du ved, at jeg har dig kær"!

"Vogt mine får"!

Så kommer Jesus med en forudsigelse:

"Peter, fra du var ung og til nu har du haft din frihed. Du kan selv klæde dig på og gå, hvorhen du vil.

Men når du bliver gammel, vil du blive klædt på af andre og blive ført et sted hen, hvor du ikke selv vil".

Dét sted er den nuværende Petersplads i Rom, med Peterskirken, opkaldt efter apostlen Peter. For hér blev Peter korsfæstet og led døden. Han havde vogtet Jesu lam og får, været en hyrde for flokken. Engang havde han forrådt Jesus. Tidligt langfredag morgen. Før hanen galede. Men selv én, der engang har forrådt sin

egen hyrde, kan senere blive en fuldgyltig hyrde for andre. Dét er nåde!
Amen.

Kære alle sammen! Jeg ønsker for os alle, at vi snart må skue et liv og en fremtid uden coronaens skygge. Skyggen vil følge os i lang tid, så vi må holde fast ved alle de gode vaner og holde fast ved troen, håbet – og kærligheden!

*Fader vor, du som er i Himlene,
helliget vorde dit navn, komme dit rige.*

Ske din vilje, som i Himlen, således også på jorden.

Giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld,

*som også vi forlader vore skyldnere.
Og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde,
thi dit er riget og magten og æren i evighed.
Amen.*

*Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred. Amen.
Tak fordi du var med her i Kerte Kirke i dag.*

Hvad fremtiden vil bringe for gudstjenester i kirkerne, ved vi ikke lige nu. Næste lørdag-søndag d. 25.-26. april skulle der have været konfirmation i Orte Kirke. Det bliver der ikke! Men måske kan vi mødes på skærmen, også i næste uge.

Pas på hinanden. Gå med fred, og må Gud være med jer!